فوتبال جهان

پوچتینو رسماً سرمربی منچستریونایتد شد

باشگاه منچستریونایتد رسماً اعلام کرد مائوریسیو پوچتینو با قراردادی دو سال و نیمه هدایت این تیم را برعهده می‌گیرد. سرمربی آرژانتینی جانشین مایکل کریک می‌شود که پس از ۱۰ ماه حضور روی نیمکت شیاطین سرخ از سمت خود برکنار شد.
یونایتد برای آزاد کردن پوچتینو و اعضای کادر فنی‌اش از قرارداد با فدراسیون فوتبال آمریکا، بیش از ۱۰ میلیون پوند پرداخت کرده است. این مربی ۵۴ ساله از ۱۸ نوامبر کار خود را در اولدترافورد آغاز می‌کند، اما پیش از آن باید در دو دیدار لیگ ملت‌های کونکاکاف مقابل هائیتی، تیم ملی آمریکا را همراهی کند.
نخستین آزمون پوچتینو روی نیمکت یونایتد، دیدار حساس برابر لیورپول در آنفیلد در تاریخ ۲۲ نوامبر خواهد بود. مدیران باشگاه امیدوارند تجربه او در لیگ برتر و توانایی‌اش در ساخت تیم‌های منسجم، به پایان بحران نتایج منچستریونایتد کمک کند.

ناراحتی رافینیا: من هم انسان هستم

رافینیا، کاپیتان بارسلونا، در آستانه دیدار دوستانه برزیل مقابل ژاپن در سنگاپور، با ناراحتی از انتقادهایی گفت که پس از اظهاراتش درباره مدیریت دقایق بازی دریافت کرده است. او پیش‌تر تأکید کرده بود برای جلوگیری از تکرار مصدومیت‌های اخیر، باید فشار مسابقات و زمان حضورش در زمین کنترل شود؛ اظهاراتی که در برزیل با واکنش‌های منفی همراه شد.
وینگر بارسلونا توضیح داد قصدش زیر سؤال بردن تعهد به تیم ملی نبوده و تنها می‌خواسته درباره ضرورت مراقبت از شرایط بدنی‌اش صحبت کند. او گفت: «ما انسان هستیم و هرچقدر هم تلاش کنیم، بعضی انتقادها ناراحتمان می‌کند.»
رافینیا همچنین تأکید کرد تا زمانی که بدنش اجازه بدهد، تمام توانش را برای برزیل و بارسلونا خواهد گذاشت و اگر احساس کند دیگر نمی‌تواند در سطح مطلوب بازی کند، خودش نخستین نفری خواهد بود که کنار می‌رود. او حضور در تیم ملی را همچنان افتخاری بزرگ دانست.

گاوی قصد جدایی از بارسلونا را ندارد

با وجود فرصت محدود بازی برای گاوی در فصل جاری، این هافبک جوان برنامه‌ای برای ترک بارسلونا ندارد. روزنامه مارکا گزارش داده است که نه مدیران باشگاه و نه هانسی فلیک، سرمربی آلمانی، به جدایی این بازیکن فکر نمی‌کنند و خود گاوی نیز همچنان به ادامه حضور در جمع آبی‌واناری‌ها امیدوار است.
گاوی در فصل جاری تنها ۲۲۹ دقیقه در ۹ مسابقه به میدان رفته و فقط دو بار در ترکیب اصلی قرار داشته است. رقابت شدید در خط میانی بارسلونا و حضور بازیکنانی مانند پدری، رودری، فرمین لوپز و دنی اولمو، فرصت بازی را از او گرفته است.
با این حال، فلیک همچنان به توانایی‌ها و شخصیت این هافبک ۲۲ ساله اعتقاد دارد. هرچند باشگاه‌هایی مانند بایرن مونیخ و ناپولی شرایط او را زیر نظر گرفته‌اند، گاوی قصد دارد برای بازپس‌گیری جایگاهش در ترکیب بارسلونا بجنگد.

پیام برونو فرناندز به کریک

ممنون بابت همه‌چیز، سرمربی

برونو فرناندز پس از برکناری مایکل کریک از هدایت منچستریونایتد، با انتشار پیامی کوتاه از سرمربی سابق خود قدردانی کرد. کاپیتان پرتغالی شیاطین سرخ تصویری از خود در کنار کریک در اینستاگرام منتشر کرد و نوشت: «ممنون بابت همه‌چیز، رئیس.»
این پیام در شرایطی منتشر شد که رابطه دو نفر در هفته‌های پایانی همکاری‌شان چندان آرام نبود. فرناندز پس از شکست سنگین ۴ بر یک مقابل کومو، علناً از شیوه تاکتیکی تیم انتقاد کرده بود و همین مسأله به کنار گذاشته شدن او از ترکیب در دیدار مقابل بورنموث انجامید. هرچند دو طرف بعداً در جلسه‌ای در کمپ تمرینی کارینگتون درباره اختلافات‌شان گفت‌وگو کردند، اما کریک چند هفته بعد از سمت خود برکنار شد.
هری مگوایر نیز از نخستین بازیکنانی بود که به جدایی سرمربی واکنش نشان داد و نوشت: «همیشه یک اسطوره خواهد بود. با احترام و تشکر.»

انتقاد تند الیور کان از هوینس

اظهارات اولی هوینس درباره وضعیت جسمانی و قرارداد جمال موسیالا، اختلافی تازه در باشگاه بایرن‌مونیخ ایجاد کرده است. رئیس افتخاری باوارایی‌ها شرایط این بازیکن را یک معضل توصیف کرده و درباره احتمال بازگشت او به سطح قبلی عملکردش ابراز تردید کرده بود، اظهاراتی که با واکنش تند الیور کان، مدیرعامل سابق باشگاه، همراه شد.
کان در پیامی در لینکدین تأکید کرد باشگاه نباید در مواجهه با مصدومیت یا بیماری بازیکنان، تعهدات قراردادی خود را به‌عنوان لطفی ویژه جلوه دهد. او نوشت: «باشگاه فقط عملکرد بازیکن را نخریده، بلکه ریسک‌های مرتبط با آن را هم پذیرفته است.» موسیالا که قراردادش تا سال ۲۰۳۰ اعتبار دارد، پس از دوری از میادین به دلیل مصدومیت همسترینگ، به تمرینات بازگشته است. مدیریت روند بازگشت او اکنون اولویت کادر پزشکی بایرن است، باشگاهی که باید میان ملاحظات مالی و حمایت از یکی از مهم‌ترین استعدادهایش تعادل برقرار کند.

پرتغال در آزمون تازه مقابل دانمارک

آغاز عصر بدون رونالدو

گزارش یک

فرخ حسابی
خبرنگار

پرتغال پس از سال‌ها حضور کریستیانو رونالدو در مرکز ثقل تیم ملی، حالا باید نخستین گام جدی خود را در دوران پس از فوق‌ستاره‌اش بردارد.
دیدار برابر دانمارک در لیگ ملت‌های اروپا برای تیمی که صعودش به مرحله یک‌چهارم نهایی را قطعی کرده فرصتی است تا مشخص شود تیم ملی پرتغال بدون شماره ۷ افسانه‌ای خود چه تصویری از آینده ارائه می‌دهد.
شاگردان ژرژ ژسوس با چهار پیروزی از چهار مسابقه و کسب ۱۲ امتیاز، مقتدرانه در صدر گروه چهارم لیگ A قرار دارند و پیش از دو بازی پایانی، صعود خود را قطعی کرده‌اند.
پیروزی ۴ بر ۲ مقابل دانمارک در مسابقه رفت نیز نشان می‌دهد پرتغال از نظر فنی و نتیجه‌گیری دست بالاتر را در این تقابل دارد.
با این حال، اهمیت مسابقه پیش رو فراتر از سه امتیاز است چرا که غیبت رونالدو، نقطه آغاز مرحله‌ای تازه برای تیمی خواهد بود که سال‌ها به حضور و گلزنی او عادت داشته است.
پرتغال در سال‌های اخیر با تکیه بر نسل تازه‌ای از ستاره‌ها، از جمله برونو فرناندز، ویتینیا و ژوائو نوس، ظرفیت بالایی در میانه میدان پیدا کرده است. گونسالو راموس نیز یکی از گزینه‌های اصلی برای حضور در نوک خط حمله خواهد بود.
در واقع، مسأله اصلی ژسوس پیدا کردن جانشینی مستقیم برای رونالدو نیست بلکه شکل دادن ساختاری است که وابستگی به یک ستاره را کاهش دهد و مسئولیت گلزنی و رهبری را میان چند بازیکن تقسیم کند.
البته پرتغال در این مسابقه ژوائو کانسلو و فرانسیسکو کونسیسائو را به دلیل محرومیت در اختیار ندارد و مصدومیت نونو مندس نیز می‌تواند فرصت نخستین بازی ملی را در اختیار فلاویو نازینیو، مدافع موناکو قرار دهد.
این مسابقه از نظر نمادین نیز اهمیت ویژه‌ای دارد.

عکس: UEFA

23:15
پرتغال - دانمارک

سرمربی: ژسوس	سرمربی: ریمر
دیوگو کاستا	هرمانسن
دیوگو دالوت	کریستنسن
روبن دیاز	آندرسن
رناتو وگا	پرووستگارد
فلاویو نازینیو	ماله
ویتینیا	ایساکسن
برونو فرناندز	هولماند
ژوائو نوس	هوبیرگ
ژوائو فلیکس	دارامی
گونسالو راموس	هویلوند
پدرو نتو	فروهولت

مسأله اصلی ژسوس پیدا کردن جانشینی مستقیم برای رونالدو نیست بلکه شکل دادن ساختاری است که وابستگی به یک ستاره را کاهش دهد و مسئولیت گلزنی و رهبری را میان چند بازیکن تقسیم کند

رونالدو پنج نوامبر، پس از ۲۳ سال حضور در تیم ملی، بازنشستگی بین‌المللی خود را اعلام کرد؛ ستاره‌ای که با ۲۳۴ بازی و ۱۴۶ گل، رکورددار تاریخ فوتبال پرتغال است و قهرمانی یورو ۲۰۱۶ و دو دوره لیگ ملت‌ها را در کارنامه دارد.
حالا بازوبند کاپیتانی نیز به برناردو سیلوا رسیده تا مسئولیت رهبری تیم در غیاب یکی از بزرگ‌ترین چهره‌های تاریخ فوتبال این کشور، شکل تازه‌ای پیدا کند.

دانمارک فرصتی برای تثبیت جایگاه

در سوی مقابل، دانمارک با شش امتیاز در رده دوم گروه قرار دارد و برای قطعی کردن صعود خود به مرحله بعد، به امتیازهای دو مسابقه پایانی نیازمند است.
تیم برایان ریمر پس از شکست ۳ بر ۲ مقابل نروژ، با پیروزی برابر ولز و شکست ۴ بر ۲ مقابل پرتغال، شرایط پرنوسانی را تجربه کرد، اما برد یک بر صفر برابر ولز در آخرین مسابقه، شانس صعود را همچنان در اختیار این تیم نگه داشته است.
دانمارکی‌ها در ۱۹ تقابل قبلی با پرتغال تنها چهار بار به پیروزی رسیده‌اند.
با این حال، نباید فراموش کرد که آنها در مرحله یک‌چهارم نهایی دوره گذشته لیگ ملت‌ها، در بازی رفت با نتیجه یک بر صفر پرتغال را شکست دادند.
دانمارک برای این مسابقه محروم ندارد و راسموس هویلوند با ۱۶ گل ملی، مهم‌ترین امید این تیم در خط حمله خواهد بود. غیبت پاتریک دورگو به دلیل مصدومیت، از نکات مهم فهرست غایبان دانمارک است.

اولدترافورد به کریک هم رحم نکرد

از ناجی تا اخراجی

چهره روز

زهرا خلجی / مایکل کریک دیگر سرمربی منچستریونایتد نیست. تساوی پرگل ۴ بر ۴ مقابل استون‌ویلا در اولدترافورد، آخرین پرده از دوره‌ای بود که با امیدواری فراوان آغاز شد، اما در ادامه به بحرانی تمام‌عیار تبدیل شد. سرمربی‌ای که فصل گذشته با نتایجی درخشان شیاطین سرخ را به سهمیه لیگ قهرمانان رسانده بود، حالا در پی مجموعه‌ای از ناکامی‌ها و قرار گرفتن تیم در منطقه سقوط لیگ برتر، شغل خود را از دست داده است.
کریک در دوران حضور موقت روی نیمکت یونایتد عملکردی فراتر از انتظار داشت. تیمی که شرایط خوبی نداشت، با هدایت او جان گرفت و در مقطعی از فصل گذشته بیش از هر تیم دیگری در لیگ برتر امتیاز جمع کرد. همین موفقیت‌ها باعث شد مدیران باشگاه هدایت دائمی تیم را به او بسپارند؛ تصمیمی که خیلی زود به یکی از اشتباهات بزرگ فصل تبدیل شد.

نگران کننده

مشکلات یونایتد از پنجره نقل‌وانتقالاتی تابستان آغاز شد. با وجود جذب بازیکنانی مانند یوری تیلمانس، آندری سانتوس و کارلوس بالبا، ناکامی در تقویت برخی پست‌ها و به‌خصوص خط حمله، دست کریک را برای انتخاب ترکیب محدود کرد. جدایی کاسمیرو نیز خلأ بزرگی در میانه میدان به وجود آورد؛ موضوعی که از همان هفته‌های نخست خود را نشان داد. شکست ۲ بر صفر مقابل هال‌سیتی در شروع فصل، نخستین هشدار جدی بود.
پس از آن، نمایش‌های کم‌رمق مقابل منچسترسیتی و از دست رفتن برتری ۲ بر صفر برابر برایتون در جام اتحادیه، انتقادها را افزایش داد. شکست خانگی مقابل برایتون همچنین رکوردی منفی برای یونایتد به‌جا گذاشت؛ این تیم برای نخستین بار در دوران لیگ برتر، مسابقه‌ای خانگی را پس از برتری دو گله واگذار کرد.

رختکن علیه کریک؟

بحران فقط به نتایج محدود نماند. اظهارات لیساندرو مارتینز درباره عملکرد مدیران باشگاه در بازار نقل‌وانتقالات و انتقادهای علنی برونو فرناندز از شیوه بازی تیم، نشانه‌هایی از افزایش اختلافات داخلی بود.
شکست سنگین ۴ بر یک مقابل کومو و سپس باخت ۳ بر صفر برابر بورنموث در اولدترافورد، فشارها را به اوج رساند.
در ادامه، شکست مقابل چلسی و تداوم ناکامی‌ها، موقعیت کریک را بیش از پیش متزلزل کرد. هرچند پیروزی ۳ بر ۲ مقابل رم در لیگ قهرمانان بارقه‌ای از امید ایجاد کرد، تساوی ۴ بر ۴ برابر استون‌ویلا نشان داد مشکلات دفاعی و بی‌ثباتی تیم همچنان پابرجاست.
منچستریونایتد در زمان اخراج کریک با قرار گرفتن در رتبه هجدهم لیگ برتر، در منطقه سقوط قرار دارد؛ آماری که برای باشگاهی با اعتبار و انتظارات اینچنینی قابل تحمل نیست.
کریک که با رؤیای احیای یونایتد به نیمکت این تیم رسیده بود، در نهایت قربانی فاصله میان موفقیت دوران موقت و واقعیت دشوار هدایت دائمی شیاطین سرخ شد.

میلان در کمین کاپیتان لیورپول

فن‌دایک در آستانه جدایی؟

سوژه روز

احتمال تکرار سناریوی محمد صلاح این بار برای ویرجیل فن‌دایک وجود دارد. قرارداد این مدافع هلندی با لیورپول در پایان ژوئن ۲۰۲۷ به اتمام می‌رسد و اگر توافقی برای تمدید صورت نگیرد، از اول فوریه همان سال می‌تواند با باشگاه‌های دیگر وارد مذاکره شود. در شرایطی که مدیران قرمزها هنوز برای تعیین تکلیف آینده کاپیتان خود عجله‌ای نشان نداده‌اند، میلان تحولات آنفیلد را با دقت دنبال می‌کند.
فن‌دایک که از ژانویه ۲۰۱۸ پیراهن لیورپول را بر تن دارد، اخیراً درباره وضعیت قراردادش صحبت کرده و حرف‌هایش چندان امیدوارکننده نبوده است. او در پاسخ به پرسش‌ها درباره آینده‌اش گفت: «احساس خوبی دارم، اما در حال حاضر خبر تازه‌ای وجود ندارد و بابت این موضوع هم نگران نیستم. می‌خواهم به بازی کردن ادامه بدهم. اگر قراردادم تمدید شود، عالی است، در غیر این صورت به جای دیگری خواهم رفت.»
این اظهارات نشان می‌دهد مدافع هلندی برخلاف گذشته، قصد ندارد آینده خود را صرفاً به تصمیم باشگاه گره بزند. لیورپول نیز ظاهراً در اولویت‌بندی پرونده‌های نقل‌وانتقالاتی، فعلاً تمدید قرارداد دومینیک سوبوسلای را در دستور کار مهم‌تری قرار داده است.
فن‌دایک در نیم‌فصل نخست این فصل ۱۵ بار در رقابت‌های مختلف برای لیورپول به میدان رفته و شرایط بدنی‌اش نیز رضایت‌بخش بوده است. همین مسأله می‌تواند امید باشگاه‌های خواهان او را افزایش دهد؛ به‌خصوص میلان که از تابستان گذشته نام این مدافع باتجربه را در فهرست گزینه‌های خود قرار داده است.

میلان به دنبال یک رهبر دیگر

به نوشته گاتزتا دلو اسپورت، جری کاردینالە، مالک میلان و سهامدار صندوق فنوی اسپورتس، مجموعه مالک لیورپول، در تابستان گذشته نیز به جذب فن‌دایک فکر کرده بود. مدیران روسونری امیدوارند مدافع هلندی بتواند در خط دفاعی نقشی مشابه لوکا مودریچ در میانه میدان ایفا کند؛ بازیکنی باتجربه که علاوه بر کیفیت فنی، با شخصیت و اعتبارش به رختکن تیم نیز کمک می‌کند.
میلان البته برای تقویت خط دفاعی خود در پنجره زمستانی هم برنامه دارد و نام گونسالو ایناسیو از اسپورتینگ لیسبون و مسیره سیلا از یونیون سن‌ژیلواز در میان گزینه‌های مطرح دیده می‌شود. با این حال، جذب فن‌دایک برای فصل آینده و بازگشت احتمالی به لیگ قهرمانان اروپا می‌تواند پروژه‌ای جذاب برای این باشگاه باشد.
البته میلان در این رقابت تنها نیست. گالاتاسرای و فنرباغچه ترکیه نیز توان مالی بالایی برای ارائه پیشنهاد به مدافع هلندی دارند و حتی ترابزون‌اسپور، تیم فعلی محمد صلاح، می‌تواند یکی از مشتریان احتمالی باشد.
فن‌دایک پیش‌تر علاقه و احترام خود به تاریخ میلان را نیز پنهان نکرده و از پائولو مالدینی و الساندرو نستا به‌عنوان الگوهای دوران کودکی‌اش نام برده است. حالا اگر لیورپول در ماه‌های آینده برای تمدید قرارداد او اقدامی جدی نکند، رؤیای حضور این مدافع در سن‌سیرو ممکن است بار دیگر به یک گزینه واقعی تبدیل شود.

بازگشت مقتدرانه با امضای پیو اسپوزیتو

فرانسه قربانی بازگشت آتزوری

گزارش

ایتالیا در شبی که می‌توانست با تکرار خاطرات تلخ گذشته به پایان برسد، نمایشی متفاوت ارائه کرد و فرانسه را با نتیجه ۳ بر یک شکست داد. پیروزی در سن‌سیرو، علاوه بر زنده نگه داشتن امیدهای آتزوری برای صعود به مرحله یک‌چهارم نهایی لیگ ملت‌های اروپا، نشانه‌هایی از تغییر در تیم روبرتو مانچینی بود، تیمی که هنوز ایرادهایی دارد، اما نشانه‌های امیدوارکننده‌ای از بازسازی خود بروز داده است.

اسپوزیتو

وقتی سباستیانو اسپوزیتو پنالتی خود را از دست داد و توپ را به بیرون فرستاد، خاطره تلخ زنیتسا بار دیگر در ذهن هواداران ایتالیا زنده شد. یادآوری آن شب و ناکامی دردناک در مسیر جام جهانی، برای فوتبال‌دوستان این کشور هنوز هم آزاردهنده است. با این حال، فوتبال همیشه فرصتی برای جبران باقی می‌گذارد، فرصتی که این بار فرانچسکو پیو اسپوزیتو از نقطه پنالتی به دست آورد. مهاجم جوان اینتر که پیش‌تر هم دروازه فرانسه را باز کرده بود، با گل خود سهم مهمی در بازگشت ایتالیا داشت. آمار او نیز قابل توجه است: ۹ گل در ۱۴ بازی ملی، آن هم در ۲۱ سالگی. مقایسه با جینی ریوا، بهترین گلزن تاریخ تیم ملی ایتالیا، شاید هنوز زود باشد، اما شروع پیو اسپوزیتو نشان می‌دهد آتزوری می‌تواند روی یک مهاجم آینده‌دار حساب ویژه‌ای باز کند.

دوناروما، نقطه قوت و ضعف همزمان

پیروزی مقابل فرانسه بدون نقص نبود. اشتباه جان‌لوئیجی دوناروما در ابتدای مسابقه و روی گل مایکل اولیسه، بار دیگر نشان داد دروازه‌بان ایتالیا با وجود توانایی‌های درخشان، همچنان مستعد اشتباهات تأثیرگذار است.
مانچینی نیز پس از مسابقه این اشتباه را انکار نکرد: «این یک اشتباه بود. متأسفانه چنین اتفاقاتی رخ می‌دهد.» با این حال، دوناروما در ادامه با چند واکنش تماشایی، از جمله مهار ضربه رایان شرکی، توانایی‌هایش را به رخ کشید. او تصویری از شرایط فعلی ایتالیاست؛ تیمی با ظرفیت‌های بالا که برای رسیدن به ثبات باید اشتباهاتش را به حداقل برساند.

کامبیاگی؛ کشف تازه آتزوری؟

یکی دیگر از نکات مثبت مسابقه، نمایش نیکولو کامبیاگی بود. بازیکنی که پیش‌تر نیز به اردوهای تیم ملی دعوت شده بود، اما فرصت چندانی برای حضور در میدان پیدا نکرده بود. او مقابل فرانسه با تحرک، سرعت و توانایی عبور از مدافع مستقیم خود، بارها خط دفاعی حریف را به دردسر انداخت.
نمایش کامبیاگی این پرسش را مطرح کرد که چرا چنین بازیکنی پیش از این فرصت بیشتری در ترکیب ایتالیا نداشته است. البته برای قضاوت درباره جایگاه بلندمدت او در تیم ملی هنوز زود است، اما آتزوری شاید سرانجام مهره‌ای را پیدا کرده باشد که بتواند در کناره‌ها جریان بازی را تغییر دهد.

آزمون اصلی در بروکسل

مانچینی پس از مسابقه از عملکرد شاگردانش تمجید کرد و گفت بازیکنان انگیزه زیادی برای جبران ناکامی‌های گذشته دارند. با این حال، سرمربی ایتالیا تأکید کرد مسیر همچنان طولانی است و پیروزی برابر فرانسه به‌تنهایی کافی نیست. او درباره مسابقه پیش رو نیز با صراحت گفت: «حالا باید در بلژیک حتماً پیروز شویم.»
ایتالیا با این برد فرصت پیدا کرده است تا در آخرین مسابقه مرحله گروهی برای صعود به یک‌چهارم نهایی بجنگد. دیدار با بلژیک فقط یک بازی برای تعیین سرنوشت در لیگ ملت‌ها نیست؛ آزمونی برای سنجش این موضوع است که آیا آتزوری واقعاً از گذشته فاصله گرفته و می‌تواند مسیر بازگشت به جمع قدرت‌های فوتبال جهان را آغاز کند یا خیر.

